

236. Ö. Stenby kyrka, Östkind's hd.

Pl. LXXXVI. Fig. 1.

Litteratur: W. 48; P. A. Säve, *ATS*. II, s. 103, teckn.; *Reseber.* 1862, s. 46, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 148, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 38, teckn.

Runstenen hittades i grunden till kyrktornet vid tornets ombyggnad 1858—60, och insattes i södra korsarmens inre östra vägg. Runstenens höjd är 1,85 m, bredden nedtill strax före inskriftens början 1,14 m, upptill över korsets kärna 95 cm. Slingans bredd 10—15 cm.

Ämnet är granit, i stenens vänstra hörn blekröd med skarp gräns mot den övriga gråa delen. Ristningen är mycket tydlig och väl bibehållen.

Inskriften börjar nedtill t. v., men slingan är avslagen strax före inskriftens början. Framför **ufagr** står ett snett kors 4 cm nedifrån, som fattas på avbildningen och saknar övra vänstra armen. Ordet **eftir** följes icke av något skiljetecken. Uti **austain** har **u** en prick, lik en lång grop, som möjligen kan vara huggen men troligen icke är det; dess **s** är **h**, övriga **s** äro vänderunor, **r**. Prickarne i **g** och på **e** äro nämligen runda.

Inskriften är följande:

× ufagr · raispi · stain · pansa · eftir · austain · sun · sin ×
 5 10 15 20 25 30 35 39

Översättning: Ofag reste denna sten efter Östen, sin son.

237. Allonö, Ö. Stenby sn, Östkind's hd.

Pl. LXXXVI. Fig. 2.

Litteratur: W. 49; P. A. Säve, *Reseber.* 1862, s. 48, teckn.; *ATS*. II, 103; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 148.

Runstenen står rest c. 100 m söder om manbyggnaden vid uppfartsvägens södra sida. Ämnet är grå granit. Höjd 2,53 m, största bredden 1,09 m. Ristningen är för det mesta ytterst matt, så att det ofta blott med fingret kännes, om stenens yta är sträv och ristad eller glatt och oristad.

Inskriften börjar på ormens stjärt med **purtsin**, som läses från höger till vänster och vari **rt** äro ytterst svaga. Det andra namnet torde vara **sunuiprr**, men bistaven till **p** är ytterst svag. I avseende på namnets första led jfr fsv. *Sunulf*, fvn. *Sun(n)olfr* och *Sun(n)leifr*. I **raistu** är nedre staven av **s** förlängd ett litet stycke ovan mellanstrecket. Efter **pina** står :, vars övre punkt är svag, och övre hälften av **f**, varpå slingan är bortslagen. Då slingan återkommer på stenen, är övre delen av **rl** synlig. Därpå följer **brupur**, vars **pur** dock äro mycket otydliga, samt utan skiljetecken **si**, troligen följt av **n**, som dock är så otydligt, att det icke skulle kunna antagas, om man icke väntade detsamma.